

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg den 15 mars 2017
(OR. en)**

**2015/0307 (COD)
LEX 1723**

**PE-CONS 55/1/16
REV 1**

**FRONT 484
VISA 393
SIRIS 169
COMIX 815
CODEC 1854**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING
OM ÄNDRING AV FÖRORDNING (EU) 2016/399
VAD GÄLLER STÄRKANDET AV KONTROLLER
MOT RELEVANTA DATABASER VID DE YTTRE GRÄNSERNA**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2017/...**

av den 15 mars 2017

**om ändring av förordning (EU) 2016/399
vad gäller stärkandet av kontroller
mot relevanta databaser vid de yttre gränserna**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 b,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet¹, och

¹ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 februari 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 7 mars 2017.

av följande skäl:

- (1) Kontroller vid de yttre gränserna är fortfarande en av de viktigaste garantierna för området utan inre gränskontroller, och bidrar avsevärt till att garantera unionens och dess medborgares långsiktiga säkerhet. Dessa kontroller utförs i alla medlemsstaters intresse. Ett syfte med dessa kontroller är att förebygga eventuella hot mot medlemsstaternas inre säkerhet och allmänna ordning, oavsett vilket ursprung sådana hot har och även om hotet härrör från unionsmedborgare.
- (2) Minimikontroller som grundar sig på en snabb och enkel verifiering av giltigheten hos resehandlingen för gränspassage är för närvarande regeln för personer som åtnjuter rätten till fri rörlighet enligt unionsrätten. Fenomenet med utländska terroriststridande, varav många är unionsmedborgare, visar att det är nödvändigt att stärka kontrollerna vid de yttre gränserna av personer som åtnjuter rätten till fri rörlighet enligt unionsrätten.
- (3) Resehandlingar som tillhör personer som åtnjuter rätten till fri rörlighet enligt unionsrätten bör därför vid inresa till och utresa från medlemsstaternas territorium systematiskt kontrolleras mot relevanta databaser för stulna, förskingrade, förkomna och ogiltigförklarade resehandlingar för att säkerställa att dessa personer inte döljer sin verkliga identitet.
- (4) Medlemsstaterna är skyldiga att systematiskt kontrollera tredjelandsmedborgare mot alla relevanta databaser vid inresa. Det bör säkerställas att sådana kontroller utförs systematiskt även vid utresa.

- (5) Gränskontrolltjänstemännen bör även systematiskt kontrollera personer som åtnjuter rätten till fri rörlighet enligt unionsrätten mot Schengens informationssystem (SIS) och andra relevanta unionsdatabaser. Detta bör inte påverka sökningar i nationella databaser och Interpols databaser.
- (6) För detta ändamål bör medlemsstaterna säkerställa att deras gränskontrolltjänstemän, vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna, har åtkomst till de relevanta nationella databaserna och unionsdatabaserna, däribland SIS och Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar, för att säkerställa att denna förordning tillämpas fullt ut.
- (7) Dessa systematiska kontroller bör utföras i full överensstämmelse med tillämplig unionsrätt, däribland Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*), och i överensstämmelse med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399¹ och fullständigt respektera mänsklig värdighet i enlighet med artikel 7 i den förordningen.
- (8) I enlighet med artikel 15 i förordning (EU) 2016/399 bör medlemsstaterna sätta in lämplig personal i tillräckligt antal och tillräckliga resurser för utförandet av systematiska kontroller för att förhindra att dessa kontroller orsakar oproportionella väntetider och hindrar trafikflödet vid de yttre gränserna.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

- (9) Kravet att utföra systematiska kontroller vid inresa och utresa gäller medlemsstaternas yttre gränser. Det gäller även, både vid inresa och utresa, medlemsstaternas inre gränser för vilka verifieringarna i enlighet med de tillämpliga processerna för Schengenutvärderingar redan har slutförts framgångsrikt, men för vilka något beslut om att avskaffa kontrollerna vid de inre gränserna i enlighet med relevanta bestämmelser i relevanta anslutningsakter ännu inte har fattats. För att undvika att de personer som åtnjuter rätten till fri rörlighet enligt unionsrätten underkastas dessa kontroller två gånger när de passerar dessa medlemsstaters inre gränser landvägen, bör det vid utresa, på grundval av en riskbedömning, vara möjligt att underkasta dem dessa kontroller på ett icke-systematiskt sätt.
- (10) Den tekniska utvecklingen har gjort det möjligt i princip att göra sökningar i relevanta databaser på ett sätt som ger en begränsad inverkan på tidsåtgången för gränspassager, eftersom kontrollerna av både handlingar och personer kan göras parallellt. Automatiska spärrar för gränskontroll kan vara relevanta i detta sammanhang. Användning av passageraruppgifter som mottagits i enlighet med rådets direktiv 2004/82/EG¹ eller i enlighet med annan unionsrätt eller nationell rätt kan också bidra till att öka hastigheten vid utförandet av nödvändiga kontroller under gränspassagen. Det är därför möjligt att stärka kontrollerna vid de yttre gränserna, utan att det medför oproportionella negativa effekter för personer som reser i ärligt uppsåt, för att bättre kunna identifiera de personer som avser att dölja sin verkliga identitet eller som är föremål för en relevant registrering av säkerhetsskäl eller för gripande. Systematiska kontroller bör genomföras vid alla yttre gränser.

¹ Rådets direktiv 2004/82/EG av den 29 april 2004 om skyldighet för transportörer att lämna uppgifter om passagerare (EUT L 261, 6.8.2004, s. 24).

- (11) Om utförandet av systematiska kontroller mot databaser vid gränserna emellertid har oproportionella effekter på trafikflödet vid gränsen bör medlemsstaterna tillåtas att inte utföra de systematiska kontrollerna i de fall där det, på grundval av en riskbedömning, fastställs att en sådan lättnad inte skulle leda till säkerhetsrisker. Denna riskbedömning bör överlämnas till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (nedan kallad *byrån*), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624¹, och bli föremål för regelbunden rapportering både till kommissionen och byrån. Möjligheten att inte utföra dessa systematiska kontroller bör emellertid med avseende på luftgränser endast gälla under en begränsad övergångsperiod. Vid de gränsövergångsställen där dessa systematiska kontroller inte utförs bör åtminstone identiteten på personer som åtnjuter rätten till fri rörlighet enligt unionsrätten fastställas på grundval av uppvisande av en äkta resehandling som är giltig för gränspassage. För detta ändamål bör de personerna underkastas en snabb och enkel verifiering av giltigheten hos resehandlingen för gränspassage och av förekomsten av tecken på del- eller helförfalskning, vid behov med hjälp av teknisk utrustning, och vid tvivel om resehandlingen eller i de fall där det finns tecken på att en sådan person kunde utgöra ett hot mot medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet, folkhälsa eller internationella förbindelser bör gränskontrolltjänstemannen göra sökningar i alla relevanta databaser i enlighet med denna förordning.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

- (12) Om en medlemsstat har för avsikt att på ett målinriktat sätt utföra kontroller mot relevanta databaser avseende personer som åtnjuter rätten till fri rörlighet enligt unionsrätten, bör medlemsstaten utan dröjsmål underrätta de andra medlemsstaterna, byrån och kommissionen. Kommissionen bör i samarbete med medlemsstaterna utveckla ett förfarande för denna underrättelse i enlighet med den praktiska handledningen för gränsbevakningspersonal (Schengenhandboken).
- (13) Genom rådets förordning (EG) nr 2252/2004¹ införde unionen de biometriska kännetecknen ansiktsbilder och fingeravtryck som en säkerhetsdetalj i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna. Dessa säkerhetsdetaljer infördes för att göra passen och resehandlingarna säkrare och skapa en tillförlitlig koppling mellan innehavaren och passet eller resehandlingen. Medlemsstaterna bör därför vid tvivel om äktheten hos resehandlingen för gränspassage eller om innehavarens identitet verifiera minst ett av dessa biometriska kännetecken. Samma tillvägagångssätt bör där så är möjligt tillämpas vid kontroller av tredjelandsmedborgare.
- (14) För att underlätta systematiska kontroller mot databaser bör medlemsstaterna fasa ut resehandlingar utan maskinläsbara fält.

¹ Rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna (EUT L 385, 29.12.2004, s. 1).

- (15) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG¹.
- (16) Medlemsstaterna bör i sitt eget och andra medlemsstaters intresse, föra in data i unionsdatabaserna. De bör även säkerställa att dessa data är korrekta och uppdaterade och att de erhålls och införs på ett lagenligt sätt.
- (17) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att stärka kontrollerna mot databaser vid de yttre gränserna i synnerhet för att bemöta det ökade terroristhotet, rör en av garantierna för området utan inre gränskontroll och därmed Schengenområdets sätt att fungera, kan det inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna individuellt utan kan snarare uppnås bättre på unionsnivå. Unionen kan därför vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (18) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (19) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG¹. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.
- (20) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG². Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.

¹ Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

² Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

- (21) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket¹ som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG².
- (22) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket³ som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG⁴.

¹ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

² Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

³ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁴ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

- (23) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU².

¹ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

² Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

- (24) Vad beträffar användningen av SIS utgör denna förordning en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt och artikel 4.2 i 2011 års anslutningsakt. Resultaten av sökningar i SIS bör inte påverka tillämpningen av artikel 1.4 i rådets beslut 2010/365/EU¹.
- (25) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i stadgan.
- (26) Förordning (EU) nr 2016/399 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ Rådets beslut 2010/365/EU av den 29 juni 2010 om tillämpningen av de bestämmelser i Schengenregelverket som rör Schengens informationssystem i Republiken Bulgarien och Rumänien (EUT L 166, 1.7.2010, s. 17).

Artikel 1

Artikel 8 i förordning (EU) 2016/399 ska ändras på följande sätt:

1. Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Vid inresa och utresa ska personer som åtnjuter rätten till fri rörlighet enligt unionsrätten underkastas följande kontroller:

a) Verifiering av personens identitet och nationalitet samt av äktheten och giltigheten hos resehandlingen för gränspassage, inbegripet genom sökning i relevanta databaser, särskilt följande:

1. SIS.
2. Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar.
3. Nationella databaser med information om stulna, förskingrade, förkomna och ogiltigförklarade resehandlingar.

När pass och resehandlingar innehåller ett sådant lagringsmedium som avses i artikel 1.2 i rådets förordning 2252/2004* ska äktheten hos uppgifterna i chipet kontrolleras.

- b) Verifiering av att en person som åtnjuter rätten till fri rörlighet enligt unionsrätten inte anses utgöra ett hot mot den allmänna ordningen, inre säkerheten, folkhälsan eller internationella förbindelser i någon av medlemsstaterna, inbegripet genom sökning i SIS och andra relevanta unionsdatabaser. Detta påverkar inte sökningar i nationella databaser och Interpols databaser.

Om det råder tvivel om resehandlingens äkthet eller om innehavarens identitet, ska minst ett av de biometriska kännetecknen i de pass och resehandlingar som utfärdats i enlighet med förordning (EG) nr 2252/2004 verifieras. Sådan verifiering bör om möjligt också göras vad gäller resehandlingar som inte omfattas av den förordningen.

- 2a. Om sökningen i de databaser som avses i punkterna 2 a och b skulle ha oproportionella effekter på trafikflödet, får en medlemsstat besluta att utföra dessa kontroller på ett målinriktat sätt vid angivna gränsövergångsställen, till följd av en bedömning av riskerna för hot mot den allmänna ordningen, inre säkerheten, folkhälsan eller internationella förbindelser i någon av medlemsstaterna.

Tillämpningsområdet för och varaktigheten av den tillfälliga begränsningen i fråga om riktade kontroller mot databaserna får inte överskrida vad som är absolut nödvändigt och ska fastställas i enlighet med en riskbedömning som utförts av den berörda medlemsstaten. I riskbedömningen ska orsakerna till den tillfälliga begränsningen i fråga om riktade kontroller mot databaserna anges och bland annat de oproportionella effekterna på trafikflödet beaktas och statistik om passagerare och incidenter med anknytning till gränsöverskridande brottslighet tillhandahållas. Den ska uppdateras regelbundet.

Personer som i princip inte ska underkastas riktade kontroller mot databaserna ska åtminstone underkastas en kontroll för fastställande av identiteten genom uppvisande av resehandlingar. Denna kontroll ska bestå i en snabb och enkel verifiering av giltigheten hos resehandlingen för gränspassage och av förekomsten av tecken på del- eller helförfalskning, vid behov med hjälp av teknisk utrustning, och vid tvivel angående resehandlingen eller i de fall där det finns tecken på att en sådan person kan utgöra ett hot mot medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet, folkhälsa eller internationella relationer ska gränskontrolltjänstemannen söka i de databaser som avses i punkt 2 a och b.

Den berörda medlemsstaten ska utan dröjsmål överlämna sin riskbedömning och sina uppdateringar av den till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (nedan kallad *byrån*), vilken inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624**, och ska var sjätte månad rapportera till kommissionen och byrån om tillämpningen av de kontroller mot databaserna som utförs på ett målinriktat sätt. Den berörda medlemsstaten får besluta att säkerhetsskyddsklassificera riskbedömningen eller delar därav.

- 2b. Om en medlemsstat har för avsikt att utföra riktade kontroller mot databaserna i enlighet med punkt 2a ska den utan dröjsmål underrätta de andra medlemsstaterna, byrån och kommissionen om detta. Den berörda medlemsstaten får besluta att säkerhetsskyddsklassificera underrättelsen eller delar därav.

Om medlemsstaterna, byrån eller kommissionen hyser betänkligheter mot avsikten att utföra riktade kontroller mot databaserna, ska de utan dröjsmål underrätta den berörda medlemsstaten om dessa betänkligheter. Den berörda medlemsstaten ska beakta dessa betänkligheter.

- 2c. Kommissionen ska senast den ... [två år efter den dag denna förordning träder i kraft] till Europaparlamentet och rådet överlämna en utvärdering av genomförandet och konsekvenserna av punkt 2.
- 2d. När det gäller luftgränser ska punkterna 2a och 2b tillämpas under en övergångsperiod på högst sex månader från och med den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande].

I undantagsfall, när det vid en särskild flygplats råder specifika infrastruktursvårigheter som kräver längre tid för anpassningar för att systematiska kontroller mot databaserna ska kunna utföras utan oproportionella effekter på trafikflödet, får den övergångsperiod på sex månader som avses i första stycket förlängas med högst 18 månader för den särskilda flygplatsen i enlighet med det förfarande som anges i tredje stycket.

För det ändamålet ska medlemsstaten senast tre månader före utgången av den övergångsperiod som avses i första stycket underrätta kommissionen, byrån och övriga medlemsstater om de specifika infrastruktursvårigheterna vid flygplatsen i fråga, de korrigerande åtgärder som planeras och hur lång tid som krävs för vidtagandet av dessa.

I de fall där det råder sådana specifika infrastruktursvårigheter som kräver längre tid för anpassningar ska kommissionen, efter samråd med byrån, inom en månad från det att den underrättelse som avses i tredje stycket inkommit, ge den berörda medlemsstaten tillstånd att förlänga övergångsperioden för flygplatsen i fråga och, i tillämpliga fall, ange förlängningens varaktighet.

- 2e. Kontrollerna mot de databaser som avses i punkterna 2 a och b får göras i förväg på grundval av passageraruppgifter som mottagits i enlighet med rådets direktiv 2004/82/EG*** eller i enlighet med annan unionsrätt eller nationell rätt.

Om dessa kontroller görs i förväg på grundval av sådana passageraruppgifter, ska de uppgifter som mottagits i förväg kontrolleras vid gränsövergångsstället mot uppgifterna i resehandlingen. Den berörda personens identitet och nationalitet samt giltigheten och äktheten hos resehandlingen för gränspassage ska också verifieras.

- 2f. Genom undantag från punkt 2 får personer som åtnjuter rätten till fri rörlighet enligt unionsrätten och som passerar de inre landgränserna till de medlemsstater för vilka verifieringen i enlighet med de tillämpliga processerna för Schengenutvärderingar redan framgångsrikt har slutförts men för vilka något beslut om att avskaffa kontrollerna vid de inre gränserna i enlighet med relevanta bestämmelser i relevanta anslutningsakter ännu inte har fattats, underkastas de kontroller vid utresa som avses i punkt 2 endast på ett icke-systematiskt sätt, på grundval av en riskbedömning.

-
- * Rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna (EUT L 385, 29.12.2004, s. 1).
 - ** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).
 - *** Rådets direktiv 2004/82/EG av den 29 april 2004 om skyldighet för transportörer att lämna uppgifter om passagerare (EUT L 261, 6.8.2004, s. 24)."

2. Punkt 3 a i och ii ska ersättas med följande:

"i) Verifiering av tredjelandsmedborgarens identitet och nationalitet samt av äktheten och giltigheten hos resehandlingen för gränspassage, inbegripet genom sökning i relevanta databaser, särskilt följande:

1. SIS.
2. Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar.
3. Nationella databaser med information om stulna, förskingrade, förkomna och ogiltigförklarade resehandlingar.

När pass eller resehandlingar innehåller ett lagringsmedium ska äktheten hos uppgifterna på chipet kontrolleras, förutsatt att giltiga certifikat finns att tillgå.

ii) Verifiering av att resehandlingen i tillämpliga fall åtföljs av den visering eller det uppehållstillstånd som krävs."

3. Punkt 3 a vi ska ersättas med följande:

"vi) Verifiering av att den berörda tredjelandsmedborgaren, hans eller hennes transportmedel och de föremål som han eller hon medför inte äventyrar allmän ordning, inre säkerhet, folkhälsa eller internationella förbindelser i någon av medlemsstaterna. Denna verifiering ska omfatta direkt sökning på de uppgifter och registreringar om personer och, vid behov, föremål som registrerats i SIS och i andra relevanta unionsdatabaser och de eventuella åtgärder som ska vidtas till följd av en registrering. Detta påverkar inte sökningar i nationella databaser och Interpols databaser."

4. Punkt 3 g i och ii ska ersättas med följande:

"i) Verifiering av tredjelandsmedborgarens identitet och nationalitet samt av äktheten och giltigheten hos resehandlingen för gränspassage, inbegripet genom sökning i relevanta databaser, särskilt följande:

1. SIS.
2. Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar.
3. Nationella databaser med information om stulna, förskingrade, förkomna och ogiltigförklarade resehandlingar.

När pass eller resehandlingar innehåller ett lagringsmedium ska äktheten hos uppgifterna på chipet kontrolleras, förutsatt att giltiga certifikat finns att tillgå."

5. Punkt 3 g iii ska ersättas med följande:

"ii) Verifiering av att den berörda tredjelandsmedborgaren inte anses utgöra ett hot mot allmän ordning, inre säkerhet, folkhälsa eller medlemsstaternas internationella förbindelser i någon av medlemsstaterna, inbegripet genom sökning i SIS och andra relevanta unionsdatabaser. Detta påverkar inte sökningar i nationella databaser och Interpols databaser."

6. Punkt 3 h iii ska utgå.

7. I punkt 3 ska följande led läggas till:

"ia) Kontrollerna mot de databaser som avses i punkterna a i och vi och g får göras i förväg på grundval av passageraruppgifter som mottagits i enlighet med rådets direktiv 2004/82/EG eller i enlighet med annan unionsrätt eller nationell rätt.

Om dessa kontroller görs i förväg på grundval av sådana passageraruppgifter, ska de uppgifter som mottagits i förväg kontrolleras vid gränsövergångsstället mot uppgifterna i resehandlingen. Den berörda personens identitet och nationalitet samt äktheten och giltigheten hos resehandlingen för gränspassage ska också verifieras.

ib) Om det råder tvivel om resehandlingens äkthet eller tredjelandsmedborgarens identitet ska kontrollerna där så är möjligt omfatta verifiering av åtminstone ett av de biometriska kännetecknen i resehandlingarna."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande